

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 219. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117496768/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

XXVI.

Da Sølvør gik over Rhinfloden, var det hans Agt aldrig mere at vende hjem. Han vilde ikke igen tære sit Liv i Taagernes Land eller tale Hjemmets tunge Maal, ikke ælte den brune Muld som et Plovdyr eller sygne af Lediggang inden klamme Mure.

Thi Jærnet havde hærdet hans Arme og Staalet spændt hans Bryst. Vaabenglimtene havde skærpet hans Øje, Saar havde tyknet hans Hud og Feltens frie Luft fyldt hans Sjæl med krigerisk Trang til evig Vekslen.

Hans Hjerte lo, naar han rankede sig i Sadlen og hørte Læder og Jærn knirke mod hinanden. Heraldikens langstrakte Leoparder sprang levende frem paa de vajende Vimpler, og Lanshærene bølgede og blinkede som tusind gyldne Aks, en vandrende Vang, der fik Jorden til at klirre under sine Skridt.

Det var en Lyst at se Rhinens grønne